

מ"ת 34620/11/22 - מדינת ישראל נגד אריה גרינפלד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 34620-11-22 מדינת ישראל נ' גרינפלד (עציר)

24 נובמבר 2022

לפני כבוד השופט עודד מאור

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ד' לוי

מבקשת/המאשימה

אריה גרינפלד
ע"י ב"כ עו"ד א' קריטי ו' שרקוביק

נגד
משיב/הנאשם

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של הנאשם, אריה גרינפלד, עד לתום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של **חבלה בכוונה מחמירה**, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. עובדות כתב האישום מתארות את השתלשלות האירועים כדלהלן:
 - א. ביום 7.11.22, עובר לשעה 18:00, רכב הנאשם על קטנוע מסוג YAMAHA XMAX, מ.ר. 772-76-102 (להלן: **הקטנוע**) בנתיבי איילון בעיר תל-אביב, מכיוון צפון לדרום.
 - ב. באותה העת נהג מ.ג. (להלן: **המתלונן**) ברכב מסוג הונדה מ.ר. 088-82-933, בנתיבי איילון בעיר תל אביב, בכיוון נסיעת הנאשם.
 - ג. כשהגיעו השניים סמוך למקטע הדרך בין מחלף סבידור למחלף השלום, עצרו הנאשם והמתלונן בצידי הדרך לצורך החלפת פרטים, אגב טענת הנאשם לפיה המתלונן פגע בקטנוע עליו הוא רכב.
 - ד. באותן נסיבות, התפתח בין הנאשם לבין המתלונן דין ודברים, במהלכם היכה המתלונן את הנאשם בפניו מכה אחת.

ה. בהמשך, ומשעה שהנאשם סבר כי נחבל בפניו, הסיר הנאשם את הקסדה אותה חבש על ראשו (להלן: **הקסדה**), והשניים המשיכו בדין ודברים כאשר המתלון הולך בעקבות הנאשם ואוחז בידו השמאלית.

ו. מיד לאחר מכן, הכה הנאשם, בהפתעה, את המתלון בחוזקה בפניו, באמצעות הקסדה.

ז. כתוצאה מהמכה, נפל המתלון על הכביש והנאשם התרחק מספר צעדים מהמתלון.

ח. מיד לאחר מכן, רץ הנאשם פעם נוספת אל עבר המתלון, אשר ניסה לקום מהכביש והכה אותו בחוזקה בפניו, באמצעות הקסדה, בשנית, בנוכחותם של נהגים אשר עצרו לסייע למתלון.

ט. הנאשם החל ללכת אל עבר הקטנוע והמתלון קם מהכביש והחל לצעוד בעקבות הנאשם, בניסיון לפנות אליו. בתגובה, זרק הנאשם בחוזקה את הקסדה בפניו של המתלון.

י. כתוצאה מהפגיעה בפניו, התמוטט המתלון על הכביש, ואיבד את הכרתו.

יא. המתלון הובהל לקבלת טיפול רפואי בבית החולים איכילוב כשהוא מעורפל הכרה, עם סימני חבלה בפניו.

יב. כתוצאה ממכות הקסדה שהכה הנאשם את המתלון, אושפז המתלון בבית החולים איכילוב שם אובחן כי נגרם לו דמם סאבדוראלי ותת עכבישי, בעיקר בהמיספרה הימנית. בנוסף, אובחנו מספר קווי שבר, בין היתר, בארובת העין הימנית, ובבסיס הגולגולת עם מעורבות של סינוס ספנואידלי ותאי המסטואיד ובאוזן התיכונה משמאל.

הבקשה למעצר עד לתום ההליכים

4. ביום 16.11.22 התקיים לפני דיון במסגרת הבקשה, כאשר הסניגור הודיע שהוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה וביקש לטעון אך ביחס לחלופת מעצר.

5. עמדת המבקשת היא כי יש לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים, וזאת בשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית מכוח הוראות סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן הנאשם ביצע, לכאורה, את המיוחס לו בכתב האישום באלימות חמורה, תוך שימוש בנשק קר.

6. עוד נטען שכנגד הנאשם קמה עילת מעצר מכח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק, שכן קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר ינסה לשבש הליכי משפט ולהשפיע על עדי הראייה בתיק, וזאת בשים לב לטענתו כי שוחח עם עד ראיה (טענה ממנה חזר) ולאור העובדה שהשיניים התותבות וקסדת הראש עמה הכה את המתלונן נעלמו.
7. המבקשת סבורה שנסיונות ביצוע העבירה מעצימות את עילת המסוכנות של הנאשם נוכח האכזריות בה הכה הנאשם את המתלונן, כשהנאשם לא פסק את תקיפתו של המתלונן גם בשעה שהאחרון נפל על הקרקע כתוצאה מהמכה הראשונה, ומיד שב הנאשם להכות את המתלונן במכת קסדה נוספת ולא חדל, עד לרגע שבו המתלונן התמוטט על הכביש ואיבד את הכרתו.
8. המבקשת מציינת שנוכח עברו הפלילי המכביד, המעיד על דפוסי התנהלותו האלימים והמאיימים לאורך השנים מתעצמת מסוכנותו, כשלחובת הנאשם עומדות עשר הרשעות קודמות בעבירות אלימות, איומים, סמים, רכוש, עבירות נגד המשפט והסדר הציבורי.
9. המבקשת מפרטת שאך בחודש ספטמבר 2022 נדון הנאשם לעונש של מאסר קצר בגין הרשעתו בשלושה כתבי אישום שונים במסגרתם הואשם באיומים על חייה של אשתו במהלך ויכוח בין השניים; איומים חמורים שהשמיע כלפי לקוח אשר שכר את שירותיו בעקבות מחלוקת על גובה התשלום; וכן התנגדות למעצר ושימוש בסמים.
10. לא זו אף זו; בחודש דצמבר 2012 נדון הנאשם למאסר לאחר שהורשע בגין תקיפת עמית לעבודה, בין היתר, באמצעות קסדת אופנוע שהייתה ברשותו.
11. **מנגד**, סבר הסיניגור שאת עילת המסוכנות ניתן לאיין באמצעות חלופת מעצר; לשיטתו, בנסיבות העניין כאשר הנאשם הותקף ראשון על-ידי המתלונן, כפי שעולה מעובדות כתב האישום, שם לטענת הסיניגור - נשברו שיניו או נעקרו ממקומן, כי אז, ועל פי גרסת הנאשם כמפורט בסעיף 6 לבקשה, הרי לאחר שהמתלונן "**ניסה לחבק אותי [את הנאשם - ע.מ.] הוא הבין שהוא טעה ... ניסה להרגיע אותי אבל אני ירד לי מסך שחור ... ירד לי מסך שחור נכנסתי לפאניקה ראיתי את עצמי בלי שיניים סיטואציה לא נעימה ... הוא הפיל את השיניים זה הציק לי באותו הרגע נכנס בי איזה סטרס**".
12. לשיטת הסיניגור "**המסך השחור**" עליו דיבר הנאשם אינה אלא ביטוי של מצוקה וכך יש לראות את הדברים.
13. הסיניגור טען שמשנת 2012 אין כנגד הנאשם "**כל עבירות אלימות למעט איומים**" ובכל הנוגע לאיומים כלפי אשתו, יש לראות את האלימות הגלומה באיומיו כלפיה ככזו שלא נלווה לה אלמנט של פגיעה פיזית.
14. עוד מציין הסיניגור שהרחקת הנאשם עלולה לפגוע בילדיו הקטינים, בשים לב לכך שהם נכים בשל מצבם הרפואי, ורגסיה במצבם בפועל עקב היעדרותו של האב מהבית מאז מעצרו. הסיניגור סבור שבמצב דברים זה,

על בית המשפט לשקול גם עניין זה במסגרת השיקולים לבחינת חלופת מעצר.

15. ביחס לחבלה שבוצעה באמצעות הקסדה, ביקש הסניגור לערוך אבחנה בין מצב בו אדם שאוחז בנשק קר עמו הוא פוגע בנפגע, כפי שהיה כאן, עת אחז בידו בקסדה, לבין זה של אדם שהולך להביא נשק קר בו יפגע בנפגע.

16. לסיכום ביקש הסניגור כי במצב זה אשקול לשחרר את הנאשם למעצר בית או לחלופין אורה על הזמנת תסקיר מעצר.

דין ומסקנות

17. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים שוכנעתי כי יש להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

18. בכל הנוגע לעילת המעצר, הרי קיימת עילת מעצר ברף גבוה, הואיל והעבירה "נעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך כדי שימוש בנשק קר או חם".

19. חזקת המסוכנות קמה ואף מתעצמת לאור התנהגותו האלימה של הנאשם עליה ניתן ללמוד מהסרטון שתיעד את האירוע החמור:

א. עולה שהמתלונן והנאשם הולכים יחד אחד אחרי השני, ולפתע הנאשם לוקח את הקסדה אותה החזיק בידו ומטיח אותה על פניו של המתלונן.

ב. המתלונן נופל מעוצמת המכה נופל ומתיישב על הכביש.

ג. הנאשם לוקח שני צעדים אחורה, וכשהמתלונן עדיין על הרצפה ומנסה להתרומם, הנאשם רץ אליו ומכה בו מכה נוספת עם הקסדה.

ד. הנאשם לוקח עוד מספר צעדים אחורה, המתלונן נראה כמנסה לפנות אליו, מתקרב אליו, באזור האירוע נראים גם אחרים, ואז הנאשם **פעם נוספת**, מתקרב אל המתלונן, מטיח את הקסדה באלימות על המתלונן, וכתוצאה מכך נופל המתלונן על הכביש (ומאבד את הכרתו כתוצאה מהתקיפה).

20. עצם העובדה שהנאשם תקף את המתלונן, בנוכחות אחרים, כשהוא חוזר פעם אחר פעם לתקוף את המתלונן באופן ברוטלי, מלמדת על עוצמת מסוכנות גבוהה במיוחד ופורצת גבולות.

21. לשיטת הסניגור, הטריגר להתפרצותו האלימה של הנאשם כלפי המתלון היה כי המתלון הוא זה שתקף תחילה את הנאשם והכה אותו בפניו, וכתוצאה מהתקיפה "נשברו שיניו של הנאשם (או שהן נעקרו ממקומן)", כי אז חש הנאשם במצוקה רבה שגרמה ל"מסך שחור" לרדת עליו.
22. עובדות כתב האישום אכן מלמדות שבמהלך דין ודברים שהתפתח בין השניים, היכה המתלון את הנאשם בפניו מכה אחת. לא ניתן ללמוד מאותן עובדות על הטענה כי כתוצאה מהמכה נשברו שיני הנאשם או שנעקרו ממקומן. עם זאת, גם אם תתברר טענה זו כנכונה, הרי שלכאורה תגובתו של הנאשם לאותה מכה לא הייתה מידתית, ואכזרית במיוחד.
23. זאת ועוד; ככל שאותה מכה גרמה לנאשם לאובדן שליטה ולתחושות פאניקה בשל אותו "מסך שחור", הרי שתגובתו הלא מידתית, תגובה שאיננה מידתית לסכנה (ככל שנדרשה), שפרצה ממנו פעם אחר פעם, מעוררת חשש של ממש שהתפרצותו העוצמתית והאכזרית, תגיע במקרים רבים אחרים בהם יחוש הנאשם תחושות של מצוקה, אובדן שליטה ופאניקה. התנהלות זו מלמדת על מסוכנות בעוצמה גבוהה מאד.
24. מעבר לכך, בחקירתו הראשונה, ביום 8.11.22 בשעה 00:21 טען הנאשם שלאחר שהמתלון תקף אותו, נשברו 2 שיניו הקדמיות כתוצאה מאותה תקיפה ועל כן נתקף חרדה, ותקף אותו בחזרה כהגנה עצמית "באופן תגובתי כזה, מן אינסטינקט" (עמוד 5 שורה 37). בהמשך החקירה, ולאחר שצפה בסרטון מן האירוע, ועומת עם העובדה שהתקיפה השנייה איננה עולה כהגנה עצמית, הודה למעשה שהחבטה השנייה שהיא אינה חלק מהגנה עצמית: "אולי בפעם השנייה עשיתי טעות" (עמוד 7 שורה 95). בהמשך לשאלה אם מבין שהמתלון לא תקף אותו כלל והוא הטיח בו קסדה לראש 3 פעמים עד לאובדן הכרה השיב: "בשלב זה הוא לא תקף אותי, אני מבין את זה, אבל בהתחלה הוא תקף אותי בצורה אכזרית לתוך הפנים" (עמוד 8 שורה 97).
25. מצפייה בסרטון המתעד את האירוע, המהווה חלק מחומר הראיות, ניתן לראות שהנאשם יכול היה לנתק מגע מהמתלון, אולם העימות נמשך, והנאשם חוזר, ממשיך וחוזר ומטיח במתלון את הקסדה בראשו בעוצמה רבה, וזאת מבלי לגרוע מחלקו של המתלון באירוע, בכך שהכה את הנאשם תחילה.
26. לכאורה, קשה להלום כי בשל אותה מכה, ירד על הנאשם "מסך שחור" וכתוצאה ממצוקה הוא איבד שליטה ונהג כפי שנהג. צפייה בסרטון מלמדת שהנאשם "לא ראה בעיניים" עת היה נחוש להשיב למתלון כגמולו, תוך שהעובדה שהם עומדים וחוסמים ציר תנועה מרכזי וסואן, ואגב התנהגותו האלימה אף מסכן אחרים בעודו ממשיך וחובט במתלון עד לאובדן הכרה, לא יכולה להתקבל כביטוי של מצוקה, אלא של מעשה בריונות לשמו.
27. לצד כל האמור, עומד גם עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות אלימות המתאפיינות באימפולסיביות בריונית וברמת חומרה גבוהים. כך, כשהתגלע סכסוך בינו לבין לקוח בגין תשלום ושיעורו בגין עבודה אותה ביצע, איים בטלפון על הלקוח: "תקשיב טוב את העיניים אני אוציא לך אם לא תביא את הכסף, את ה-250, את העיניים אני מוציא לך, לך להתלון במשטרה, את העיניים אני מוציא לך, שמעת?"; "אני חוזר הבית

ובא אליך ומזיין אותך, שמעת?"; "תקשיב טוב תן לו כסף וחסר לך שלא תתן לו"; "קח לו את המנעול ושבור לו את הדלת".

28. איומים ברף מסוכנות גבוה יותר השמיע כלפי בת זוגו, לאחר שחשד שהיא בוגדת בו בעקבות כך שעין במכשיר הטלפון שלה. באותו מקרה, כך לפי עובדות כתב האישום בו הורשע, עולה שלאחר אותו ויכוח בגין החשד לבגידה, יצא מן הבית עם הטלפון של האישה, וחזר למחרת בשעה 14:00, ובעת שהאישה ביקשה ממנו להשיב לה את הטלפון הנייד, בתגובה איים עליה באומרו: **"נראה לך שאני אביא לך את הפלאפון יא זונה שרמוטה בוגדת, עד יום שני עוזבת את הבית שלנו, יש לך עד יום שני לעזוב את הבית, אם עד יום שני את לא תעזבי את הבית אני אהרוג אותך"**.

29. בהמשך, ולאחר שהאישה ברחה מהמקום, שלח הנאשם לאביה של האישה הודעה קולית בה איים בפגיעה בגופה של האישה: **"[שם האב] עשה לי טובה, יום שני היא עוזבת את הבית, ... שזה לא ייגמר ברצח, שזה לא יהיה בלגן, לוקחת את הילדים שלה לוקחת את הבגדים שלה, את הכל, לא נוגעת בכלום וחוזרת אליכם הביתה... פה נגמר השיחה. אם לא, זה הולך אתה יודע לאן"**.

30. הגם שאיומים אלה וחומרתם הרבה עומדים בפני עצמם כדי ללמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מהנאשם, אליהם מצטרפים גם דברי בית המשפט במסגרת גזר הדין שניתן לאחר שהנאשם הורשע על ידי **באותן עבירות** כאמור לעיל, בהם ציטט את תסקיר שירות המבחן שניתן באותו עניין:

"מתסקיר שירות המבחן מיום 11.4.22 עולה כי הנאשם... גרוש ואב לשני ילדים, בעל 10 הרשעות קודמות עד שנת 2011 בתחומי האלימות הרכוש והסמים ובגין חלקם ריצה מאסר בפועל... הנאשם מקבל אחריות בביצוע כלל העבירות אך מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן. משיחה עם המתלוננת עלה כי היחסים בין השניים טובים, אך עדיין סבורה שהנאשם זקוק לטיפול. עוד יצוין שתוקפנותו של הנאשם התבטאה גם כלפי שירות המבחן והם סבורים כי קיים סיכון להישנות ביצוע העבירות".

"... מתסקיר משלים מיום 4.9.22 עולה כי הנאשם מכיר בנזקקותו הטיפולית בתחום השליטה בכעסים אך עדיין שולל נזקקות בתחום ההתמכרות לסמים, ואינו מוכן לשתף פעולה עם שירות המבחן בעניין זה, ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו".

31. התנהגותו האלימה והאכזרית באירוע מושא כתב האישום בתיק זה, אליה מצטרף עברו הפלילי הרלוונטי, **מלמדים על אדם בעל דפוס התנהגות אימפולסיבית ובריונית, ולמעשה מי שניתן לראותו כפצצה מתקתקת העלולה להתפוצץ במלוא עוצמתה בתוקפנות קשה ואלימה שעלולה לסכן חיי אדם, כאשר בדרך נס תוצאתו אינה קטלנית. נראה שאותה התנהגות אלימה עלולה להתפרץ במלוא עוצה ללא התראה בכל אימת שהנאשם יחוש מצוקה או תחושות לחץ ופאניקה**.

32. כבר נפסק ש"בריונות לשמה היא עילת מעצר מובהרת של 'בטחון הציבור', ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי בגין עבירות כגון דא הוא עלול למצוא עצמו במעצר לתקופה ממושכת על מנת להבטיח כי 'יצן דמו'" (ראו: בש"פ 1802/11 לוי נ' מדינת ישראל, (נבו 16.3.11)).

33. לכך יש להוסיף גם את החשש לשיבוש הליכי משפט, שאף היא מהווה עילת מעצר. מחקירתו ביום 12.11.22 בשעה 11:47 ניתן ללמוד שהנאשם דיבר עם עד ראייה (עמוד 4 שורות 39-42) אולם בהמשך החקירה חזר בו וטען שלא דיבר עם אדם למעט השוטר, ועניין זה אכן מעורר אי נוחות. למען הסדר יובהר שאם היה מדובר אך בעילת מעצר זו כשלעצמה, ניתן היה לשקול חלופה, אולם לא היא.

34. הוראות הדין מחייבות כי גם בעבירות קשות וחמורות, לגביהן יש חזקת מסוכנות סטטוטורית ועילת מעצר, יש לעצור נאשם עד לתום ההליכים רק אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה. ברי, כי עוד טרם בחינת חלופות ספציפיות על בית המשפט להשתכנע שלפניו המקרה המתאים לשחרור.

35. עוצמתן הניכרת של עילות המעצר במקרה זה והשילוב ביניהן, אינו מאפשר לקבוע כי עניינו צולח את השלב הראשון, ובנסיבות אלה אין מקום להמשיך לשלב השני והוא בחינה של חלופות שיש בהן לאיין את מסוכנות הנאשם.

36. סברתי שמצב דברים זה מיתר את העברת עניינו של הנאשם לשירות המבחן לצורך מתן תסקיר מעצר, בנסיבות בהן מסוכנותו ועברו מכבידים עד מאד.

לסיכום

37. כל האמור לעיל, מוביל אותי למסקנה שלא מתקיימת חלופת מעצר העשויה, ברמה העקרונית, לאיין את מסוכנותו של הנאשם כלפי הציבור.

38. לסיכומי של דבר, אני מורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתן היום, ל' חשוון תשפ"ג, 24 נובמבר 2022.

